

Lada

*Irij! – uzvikujem žudan
samo da me ne bi nemilost tuge
preobrazila u suštinu sveta
istinski bivam izvan noći
izvan dana stvarno postojim
zamišljen nad iskonim činom duge
zagledan u čudnovatost lepote
tamo gde je svaki oblik nade
sveto ime deteta
porođenog iz žubora moći*

*sve da i nisam bludan
prolazi kroz mene kao da sam čemer
čudna livada blagotvornog bilja
odnekud poraz! – istražuje me
između nevremena i strasti
ne držim se uspravno
koračajući prema prkosu
ne želim ni Euridiku od najljepših
ni Orfeja zagledanog u ime časti
ištem jedino iskoni bukvar obilja*

*sadržaj svakog čekanja
odgovor je prvom poljupcu vode
prvom zagrljaju navike neba
vrlo je važno da vlažni treptaji
tek izmišljenog lišća
oslobode toplo ime sveta
večne nužnosti obnavljanja noći
tamo gde je skrivena tajna slobode
prolaznost opstaje čednošću trenutka
metafizike iskonih moći*

*iskonih svih dolazaka
dani budu sunce
prikazanjem žari žudne
neću da te plašim! – pristajem
na orošenu naviku trava
zaljubljen u svetli trag
njenih nemirnih stopala
iznad maslačka
ispod božura
između jelena i mrava*

*činim se plavim
čini mi se da sam nebo
čin nebrojenih zvezda
čudesno! – nemoguće se
prepoznati u sećanju
tražim prvi dodir mora
tražim osvit stvarnosti
možda materijalnost reči
blistavi imenik navika
požudnu titravost zora*

*nije bilo čežnje
ni očaja zbog očekivanja čuda
ni beščašća oslobođene lepote
opstala je samo topla svetlost
prvih sećanja trava
na potop nepostoja
na iskonu nestvarnost pustinje
valjda zato želim da saznam
otkuda misao o propasti
otkuda žamorni imenik strava*

*krhka! — slutnjom
sopstvenom iskazujem
iskonu nedoglednost duše
pred prizorima prirode
što nikada nikome ne prašta
ni manjak pažnje
ni višak straha
ni prisutnost sile
ni odsutnost daha
zbog lude igre opstanka*

*ne znam zašto telo joj od oblaka
trag misli na imeniku čuda
trag žudnje*

*ne znam gde ćemo se ponovo sresti
zaljubljeni u toplo ime svetlosti
zavedeni toplim žuborima volje
posle implozije mraka*

*možda ispred iskonog izvora sveta
negde između sna i kamena
punine i njenog svetog znamenja*

*ispod oblaka
lahor je tek mogućnost proleća
jednog sasvim dalekog sunca
neću to sećanje! – oslušujem
hladni šapat oluje
ona bi da je ovde i sada
nadahnuće svih zakonika sveta
strast dana i noći
saputnica moći
neuračunljiva ljubavnica cveća*